

Φλωρίνης Ειρηναίος: “Η Εκκλησία διδάσκει και αντιστέκεται με πρότυπα”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας](#)

“Η Εκκλησία διδάσκει και αντιστέκεται με πρότυπα, με ορατά σημεία αναφοράς, με πρόσωπα που αποδεικνύουν την πραγματική πρόοδο και την απελευθέρωση του ανθρώπου”. Αυτό σημειώνει, μεταξύ άλλων, ο [Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίος](#).

Ο Σεβασμιώτατος σημειώνει ότι τρεις Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας πραγματοποίησαν τομές στην ανθρώπινη ύπαρξη, ερμηνεύοντας τον άνθρωπο και ό,τι αφορά σε αυτόν: “την ψυχή, το σώμα, τη φύση, τον νου, τις αξίες, τα ιδανικά, την Παιδαγωγική, την Παιδεία, τα Γράμματα, την Ηθική, τον πολιτισμό, την κοινωνική πρόνοια, την ενσυναίσθηση, τη δικαιοσύνη, τη φιλοπτωχεία, τα ζητήματα της νεολαίας, την οικογένεια, τη συζυγία, τους ρόλους των γονέων στην διαπαιδαγώγηση των παιδιών και κάθε τι που ανήκει στη σφαίρα του επιστητού και του υπερβατικού”.

“Σήμερα, κάθε χρόνο και με κάθε ευκαιρία, προβάλλει στη νεολαία μας – το μέλλον μας, τους Τρεις Ιεράρχες και τις οικογένειές τους, οι οποίοι έχοντας σε αυτές τις πνευματικές τους ρίζες αναδείχθηκαν παγκόσμιοι και οικουμενικοί. Τους προβάλλουμε στις νέες και τους νέους μας, διότι αγνωνιζόμαστε, ώστε να αποκτήσουν τη σοφία του Θεού, χριστιανική παιδεία, πολυδιάστατη γνώση, κριτική σκέψη, προσωπικότητα και παρρησία. Ας τους ακολουθήσουμε, ας επαναπροσδιορίσουμε τους στόχους μας, εμείς προσωπικά, κάθε κοινωνία, οι θεσμοί και οι διανοητές του κόσμου, ώστε τα πάντα να είναι εγκεντρισμένα στο σώμα του Χριστού· μόνο τότε θα ανατείλει η αγάπη και η ελευθερία και ο ευδαιμονισμός, η χαρά, τα ανθρώπινα δικαιώματα και η πρόοδος θα είναι αληθινά και ωφέλιμα”, καταλήγει.

Αναλυτικά το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Αγαπητά παιδιά μου, που σήμερα γιορτάζετε,

Ελλογιμώτατες κυρίες και ελλογιμώτατοι κύριοι εκπαιδευτικοί,

Τιμούμε και φέτος την κοινή ημέρα εορτασμού τριών σπουδαίων Οικουμενικών Διδασκάλων και Ιεραρχών, σοφότατων επιστημόνων της Νομικής, της Ιατρικής, της Φιλοσοφίας, της Ρητορικής, της Αστρονομίας και της Θεολογίας και διαχρονικά επίκαιρων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, όπως αυτή καθιερώθηκε το 1054 από τον άγιο Ιωάννη τον Μαυρόποδα.

Οι τρεις Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας πραγματοποίησαν τομές στην ανθρώπινη ύπαρξη, ερμηνεύοντας τον άνθρωπο και ό,τι αφορά σε αυτόν: την ψυχή, το σώμα, τη φύση, τον νου, τις αξίες, τα ιδανικά, την Παιδαγωγική, την Παιδεία, τα Γράμματα, την Ηθική, τον πολιτισμό, την κοινωνική πρόνοια, την ενσυναίσθηση, τη δικαιοσύνη, τη φιλοπτωχεία, τα ζητήματα της νεολαίας, την οικογένεια, τη συζυγία, τους ρόλους των γονέων στην διαπαιδαγώγηση των παιδιών και κάθε τι που ανήκει στη σφαίρα του επιστητού και του υπερβατικού. Μέσω του ανθρώπου κήρυξαν τον Χριστό και με πρότυπο τον Χριστό προσέγγισαν τον άνθρωπο

ολιστικά και χριστοκεντρικά, με λόγο όχι απόλυτο και εφήμερο, αλλά διαλογικό και διαχρονικό, μη αξιώνοντας τη μόνη αλήθεια, αλλά θέτοντας προβληματικές, σημεία αναφοράς και οδοδείκτες για το παρόν και το μέλλον.

Αυτές οι εξέχουσες προσωπικότητες γεννήθηκαν μέσα από τη μήτρα της μαχόμενης οικογένειας για πνευματική πρόοδο, ηθική καλλιέργεια και τη σοφία του Χριστού. Αν σήμερα ο απανταχού Ελληνισμός μιλά για τους Τρεις Ιεράρχες, το οφείλει στις οικογένειες, τους πατέρες και τις μητέρες, που με την αρχή της συμπληρωματικότητας των δύο γονέων ανέδειξαν τα «ολόχρυσα στόματα του Πνεύματος», τους «ποταμούς της σοφίας», τους «ευεργέτες των ανθρώπων μετά τον Θεό», όπως τους χαρακτηρίζουν οι υμνογράφοι. Παρά τις κρίσεις της εποχής τους, την ειδωλολατρία, τις αδιάκοπες πολεμικές συρράξεις, τη φτώχεια, την καταπάτηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων από τις μανιώδεις επεκτατικές και πλουτιστικές αξιώσεις των αρχόντων, οι άγιοι Τρεις Ιεράρχες, όπως και πάμπολλοι πριν και μετά από αυτούς, δεν παρασύρθηκαν από το ρεύμα των πολλών, αλλά ξεχώρισαν, καθώς όπως η μήτρα της μητέρας διαφυλάσσει το έμβρυο από τους κινδύνους στη διάρκεια της κύησης, έτσι οι άγιες οικογένειές τους διαφύλαξαν τα τέκνα τους.

Σήμερα, στην εποχή των συγκεχυμένων σκοπών, της συζήτησης για τον μετα-άνθρωπο και τον μετα-ανθρωπισμό, του στείρου δικαιωματισμού, της απαλοιφής κάθε έννοιας που αναφέρεται στον Θεό, την έμφυτη τάση του ανθρώπου να επικοινωνεί με τον Θεό, την πνευματικότητα και την πίστη, παρατηρείται το τέλος της παραδοσιακής ανθρωπολογίας και η τοποθέτηση των χριστιανικών αρχών στο κρεβάτι του Προκρούστη. Βιώνουμε την έξαρση των φαινομένων του φθηνού προοδευτισμού και δικαιωματισμού, που υλοποιούνται μέσω πεπερασμένων νομοθετημάτων, τα οποία διεκδικούν θέση σύγχρονης Ηθικής με την αιτιολογία της προάσπισης των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Όμως, ο Χριστός έκανε την τομή στα ζητήματα της ανθρώπινης ελευθερίας, διότι ο ίδιος ως η πηγή της ζωής και της ελευθερίας, με τον θάνατό του, έδωσε ζωή στον άνθρωπο και τον ελευθέρωσε από όλα τα δεσμά. Οι αρχές του χριστιανισμού δόμησαν την παγκόσμια Ηθική, τα θεμέλια του δυτικού πολιτισμού και του νομικού πολιτισμού.

Στις ημέρες μας επιχειρείται η αλλοίωση του προτύπου οικογένειας και η εφαρμογή εναλλακτικών μορφών οικογένειας, από τις οποίες απουσιάζει η βιολογική, οντολογική, ψυχική και πνευματική συμπληρωματικότητα των δύο συζύγων και γονέων, καθώς εισάγεται η έννοια της «ομόφυλης γονεϊκότητας». Κλονίζονται τα θεμέλια της παραδοσιακής ανθρωπολογίας και στο βωμό του δικαιωματισμού και του προοδευτισμού αδιαφορούμε για το μέλλον των παιδιών μας και της κοινωνίας μας, βιώνοντας ήδη στην εποχή μας τις συνέπειες της προετών αδιαφορίας μας.

Καταγράφονται συχνά οι φωνές ότι η Εκκλησία εναντιώνεται στην πρόοδο, τις ελευθερίες του ανθρώπου, την αγάπη, τον σεβασμό του διαφορετικού, την αξιοπρέπεια των ανθρώπων. Η Εκκλησία μας προσπαθεί να απελευθερώσει τον σύγχρονο άνθρωπο από τη σύγχρονη χώρα των Λοτοφάγων, καθώς άκριτα και αδιάκριτα όλοι καταναλώνουν τα φρούτα του ευδαιμονισμού και του υλισμού. Αποζητούν πρόοδο, αλλά οδηγούνται στο παρελθόν, διεκδικούν και αποκτούν δικαιώματα και ελευθερίες, αλλά απομονώνονται και φυλακίζονται, απαιτούν σεβασμό, αλλά δεν σέβονται, ομιλούν για πλουραλισμό, αλλά προωθούν τον μονόλογο, επιδιώκουν την ισότητα, αλλά υποβιβάζουν τους αδελφούς τους. Η θεραπεία είναι η τροφή των πνευματικών καρπών και η ευχαριστιακή ζωή μας εντός της Εκκλησίας, η οποία δεν σέβεται απλώς τον άνθρωπο, αλλά τον τιμά ως εικόνα του Θεού, ως το τελειότερο δημιούργημα του τέλειου Δημιουργού.

Αγαπητοί μου,

Η Εκκλησία διδάσκει και αντιστέκεται με πρότυπα, με ορατά σημεία αναφοράς, με πρόσωπα που αποδεικνύουν την πραγματική πρόοδο και την απελευθέρωση του ανθρώπου. Σήμερα, κάθε χρόνο και με κάθε ευκαιρία, προβάλλει στη νεολαία μας – το μέλλον μας, τους Τρεις Ιεράρχες και τις οικογένειές τους, οι οποίοι έχοντας σε αυτές τις πνευματικές τους ρίζες αναδείχθηκαν παγκόσμιοι και οικουμενικοί. Τους προβάλλουμε στις νέες και τους νέους μας, διότι αγγνωρίζομαστε, ώστε να αποκτήσουν τη σοφία του Θεού, χριστιανική παιδεία, πολυδιάστατη γνώση, κριτική σκέψη, προσωπικότητα και παρρησία. Ας τους ακολουθήσουμε, ας επαναπροσδιορίσουμε τους στόχους μας, εμείς προσωπικά, κάθε κοινωνία, οι θεσμοί και οι διανοητές του κόσμου, ώστε τα πάντα να είναι εγκεντρισμένα στο σώμα του Χριστού· μόνο τότε θα ανατείλει η αγάπη και η ελευθερία και ο ευδαιμονισμός, η χαρά, τα ανθρώπινα δικαιώματα και η πρόοδος θα είναι αληθινά και ωφέλιμα.